

ΜΕΞΙΚΟ

- Το επίσημο όνομα του Μεξικού είναι Estados Unidos Mexicanos (Ηνωμένες Μεξικανικές Πολιτείες). Η χώρα διαιρείται σε 31 ομόσπονδες πολιτείες και μία ομοσπονδιακή περιοχή.
- Πρωτεύουσα είναι η πόλη του Μεξικού.
- Νομισματική μονάδα είναι το πέσο.
- Το Μεξικό είναι η πολυπληθέστερη ισπανόφωνη χώρα.
- Πληθυσμός: 126,2 εκατομμύρια (2018)
- Είναι χώρα του νότιου τμήματος της Βόρειας Αμερικής. Καταλαμβάνει το μεγαλύτερο τμήμα της Μεξικάνικης Χερσονήσου που ενώνει τη Βόρεια με τη Νότια Αμερική. Συνορεύει βόρεια με τις ΗΠΑ, νοτιοανατολικά με τη Γουατεμάλα και τη Μπελίζ. Έχει έκταση 1.964.375 τ.χλμ.
- Μεγάλες πόλεις είναι: η Γουαδαλαχάρα, το Μοντερρέι, το Ακαπούλκο, το Μεξικό, η Τορρεόν, η Μέριδα, η Τιχουάνα, το Σαν Λουίς Ποτοσί, η Σιουδάδ Χουάρες.
- Θρησκεία: Ρωμαιοκαθολικισμός: 82.7%, Προτεσταντισμός 6%, άλλες θρησκείες 5%

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

- Η χώρα αποτελείται από απέραντες πεδιάδες, ψηλά οροπέδια, οροσειρές και υψίπεδα.
- Το έδαφος χωρίζεται σε δύο σχεδόν ίσα μέρη από τον Τροπικό του Καρκίνου.
- Τα δύο τρίτα της επιφάνειας του Μεξικού είναι ορεινά και καταλαμβάνονται από οροπέδια και βουνά.
- Στο Βόρειο τμήμα βρίσκονται οι μεγαλύτεροι ορεινοί όγκοι και επικρατούν διάφορα είδη κάκτων, καθώς και άλλα είδη που έχουν προσαρμοστεί στις συνθήκες της ξηρασίας και των λίγων βροχών. Αντίθετα η βλάστηση στα παράλια, καθώς και στο νότιο τμήμα του οροπεδίου, είναι τελείως διαφορετική. Στα χαμηλότερα επικρατεί κυρίως η σαβάνα, στα ψηλότερα επικρατούν τα αειθαλή και τα φυλλοβόλα, στα νότια και στα νοτιοανατολικά τα τροπικά δάση, στην πλευρά του Ατλαντικού τα υγρά αειθαλή δάση και στην πλευρά του Ειρηνικού δάση από φυλλοβόλα δέντρα.
- Η σημαντικότερη οροσειρά είναι η Δυτική Σιέρρα Μάδρε και αποτελεί τμήμα των Βραχωδών Ορέων. Οι κορυφές της ξεπερνούν τα 3.000 μ. ιδιαίτερα στις περιοχές Ταρουμάρα και Τεπεουάνες.

ΚΛΙΜΑ

- Το κλίμα στα παράλια είναι υποτροπικό με πολύ θερμά και υγρά καλοκαίρια ενώ στο εσωτερικό είναι ηπειρωτικό. Βασικό όμως στοιχείο, για τη διαμόρφωση του κλίματος, είναι η απόσταση από τη θάλασσα και το υψόμετρο.
- Στις χαμηλές ζώνες, νότια του τροπικού, επικρατεί τροπικό κλίμα με ετήσιες βροχοπτώσεις που κυμαίνονται από 1.000 έως πάνω από 2.500 χλστ. το έτος και μέση ετήσια θερμοκρασία άνω των 22 °C. Η τυπική βλάστηση είναι αυτή του τροπικού δάσους της βροχής, πυκνότερη εκεί όπου οι βροχοπτώσεις είναι πιο έντονες, όπως στην πεδιάδα του Ταμπάσκο και σε ορισμένα τμήματα του Καμπέτσε και του Γιουκατάν. Χαρακτηριστικά σαβάνας επικρατούν στη βύθιση της Μπάλσας, τις παράκτιες πεδιάδες της Βερακρούς, καθώς και στα κεντρικά και βόρεια της χερσονήσου του Γιουκατάν. Επίσης, εύκρατο κλίμα παρατηρείται στο οροπέδιο του Ανάχουακ και σε άλλες επίπεδες περιοχές με μέτριο υψόμετρο και με μέση θερμοκρασία από 15 ως 22 °C, με ετήσιες βροχοπτώσεις 700 χλστ.
- Η πανίδα του Μεξικού αποτελείται από διάφορα τρωκτικά, στα ορεινά δάση υπάρχουν αρκούδες, πάνθηρες, πούμα, λύγκες, ελάφια, μυρμηγκοφάγοι κλπ. Στα νότια μπορεί να συναντήσει κανείς πιθήκους, τάπιρους και ιαγουάρους.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

- Το Μεξικό είναι γνωστό για την κουζίνα του, τους αρχαιολογικούς χώρους, τις πυραμίδες, τα μουσεία, τα κτήματα (haciendas), τα 9.600 χιλιόμετρα ακτογραμμής, για την υπέροχη αρχιτεκτονική του, το ψάρεμα και το κλίμα του: από τα χιονισμένα βουνά της Σιέρρας ως τις βροχερές ζούγκλες στα νοτιοανατολικά και την έρημο στα βορειοδυτικά. Επίσης, έχει πολλά γήπεδα γκολφ.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Παλάτι των Καλών Τεχνών του Μεξικό

Το εντυπωσιακό Παλάτι των Καλών Τεχνών της Πόλης του Μεξικού είναι ένα από τα σημαντικότερα πολιτιστικά κέντρα της χώρας και βρίσκεται μπροστά από την πλατεία Alameda, περίπου 1 χιλιόμετρο δυτικά της Πλατείας Ζόκαλο. Η κατασκευή του ξεκίνησε το 1904 και ολοκληρώθηκε 30 χρόνια μετά. Στο μεγαλειώδες αυτό κτίριο στεγάζεται το Μουσείο του Παλάτιου των Καλών Τεχνών που είναι και ο υπεύθυνος φορέας για συντήρηση των έργων τέχνης του κτηρίου και οργανώνει τις περιοδικές εκθέσεις. Στον πρώτο όροφο του κτηρίου στεγάζεται και το Μουσείο της Αρχιτεκτονικής που περιλαμβάνει εκθέσεις από αναγνωρισμένους Μεξικανούς Αρχιτέκτονες με μοντέλα, σχέδια και φωτογραφίες από σημαντικά έργα τους.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

- Τσιτσέν Ιτζά - (ισπ.: Chichén Itzá) Η μεγαλοπρεπή πόλη των Μάγια, ανακηρύχθηκε Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO το 1988 και ψηφίστηκε ως ένα από τα επτά θαύματα του κόσμου.
- Εκ Μπαλάμ - (ισπ.: Ek Balam) Μια ανακατασκευασμένη περιοχή των Μάγια, διάσημη για τους μοναδικό διακοσμημένο σκυρόδεμα και τους πέτρινους ναούς.
- Ελ Ταχίν - (ισπ.: El Tajín) Στην πολιτεία Βερακρούζ (ισπ.: Veracruz) κοντά στην πόλη Παπαντλά (ισπ.: Papantla). Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της UNESCO.

Αρχαιολογικός Χώρος του Τούχουμ

Πόλη του Μεξικού στις ακτές της
Καραϊβικής με αμμουδιές,
καταβόθρες και ερείπια των Μάγια με
θέα στη θάλασσα.

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Εθνικό Μουσείο Ανθρωπολογίας

Playa Delfines

Μουσείο Φρίντα Κάλο

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Η Πυραμίδα του Ήλιου αποτελεί το μεγαλύτερο κτίσμα στη περιοχή Τεοτιουακάν του Μεξικού και μία από τις μεγαλύτερες σε όλη τη Κεντρική Αμερική. Αποτελεί τμήμα ενός μεγάλου συγκροτήματος στη καρδιά της πόλης και είναι τοποθετημένη στη Λεωφόρο των Νεκρών, ανάμεσα στη Πυραμίδα της Σελήνης και στη Ciudadela, στη σκία του επιβλητικού βουνού Cerro Gordo.

Ημέρα των νεκρών

Η Ημέρα των Νεκρών (Día de Muertos) είναι Μεξικανική γιορτή στην οποία γιρτάζεται η παροδική επιστροφή στη Γη των νεκρών συγγενών και των αγαπημένων. Γιορτάζεται στο τέλος του Οκτώβρη και στις αρχές Νοεμβρίου. Από το 2008, οι παραδόσεις της Ημέρας των Νεκρών έχουν εγγραφεί στον Αντιπροσωπευτικό κατάλογο της άυλης πολιτιστικής κληρονομιάς της ανθρωπότητας.

Στο Μεξικό η Ημέρα των Νεκρών είναι αργία. Στα κεράσματα της ημέρας την τιμητική τους έχουν τα «Calaveras», ζαχαρωτά σε σχήμα κρανίου, φερέτρου ή σκελετού, μεθυστικά ποτά και το περίφημο «ψωμί των νεκρών» το οποίο είναι πασπαλισμένο με κόκκινη ζάχαρη που συμβολίζει το αίμα, ενώ στους στολισμούς δεσπόζουν τα πορτοκαλί λουλούδια, γνωστά ως «λουλούδια του θανάτου», για να τον ξορκίσουν. Οι παραδόσεις της ημέρας των νεκρών περιλαμβάνουν την κατασκευή ιδιωτικών βωμών, γνωστών ως ofrendas. Στους βωμούς των νεκρών υπάρχουν λουλούδια, το ψωμί των νεκρών, φαγητά και ποτά που άρεσαν στους νεκρούς για να τους τιμήσουν. Υπάρχει πάντα και μια φωτογραφία του νεκρού.

